N°. 25.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 27 Februarij.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De DIRECTIE maakt bekend, dat de VOORJAARS-KOFFIJ-VEILINGEN der Maatschappij, van 1844, zullen gehouden worden op de dagen en plaatsen, en bestaan uit de hoeveelheden hieronder gemeld:

Te ROTTERDAM, op Donderdag den 7 Maart 1844,
184,727 Balen JAVA KOFFIJ, liggende aldaar.

Te AMSTERDAM, op Maandag den 11 Maart 1844,
229,339 Balen JAVA KOFFIJ, liggende aldaar.
19,623 Dito DITO, „ te *Dordrecht*.
4,210 Dito DITO, „ te *Middelburg*.

De Directie maakt tevens bekend, dat de ordinaire soorten, onder die hoeveelheden voorkomende, niet beneden 20 cents zullen worden losgelaten, en de afwijkende sorteringen niet dan in verhouding tot dien prijs van 20 cents; terwijl hetgeen mogt worden opgehouden, niet anders dan met eene verhooging van een halven cent boven den opgehouden prijs verkrijgbaar zal zijn, echter bij geene mindere partijen dan van 2500 Balen; zullende deze zelfde bepaling ook geldig zijn voor de 161,730 Balen, welke van de in de Najaars-Veilingen van 1843 opgehoudene 207,885 Balen thans niet zijn aangeslagen geworden; terwijl de Directie voorts de verzekering geeft, dat zij voor hare gewone Najaars-Veilingen van 1844, geene andere Koffij dan de bovengemelde partijen aan de markt zal brengen.

De Monsters zullen op *Woensdag den 7 Februarij* 1844 verkrijgbaar zijn, terwijl de Notitien met de Veil-conditien in tijds zullen worden uitgegeven.

Amsterdam, den 27 Januarij 1844.

VAN DER OUDERMEULEN, *President*.
KOOY, *Directeur*, *fungerend Secretaris*.

NIEUWSTIJDINGEN.

Groot-Brittanje.

LONDEN den 21 *Februarij*. Het is bekend hoe sedert eenigen tijd, in onderscheidene Engelsche graafschappen, groote bijeenkomsten van pachters en anderen gehouden zijn, om de bedoelingen der vereeniging tegen de graanwetten tegen te werken. Tot hiertoe misten die bijeenkomsten echter nog een middelpunt, hetwelk thans gevonden is door de vorming eener maatschappij tot bescherming van den Engelschen landbouw, die in deze hoofdstad zal zetelen, en in wier eerste, den 17 dezer gehouden vergadering, de hertog van Richmond tot president en de hertog van Buckingham en Chandos tot vice-president is gekozen. Verscheiden andere voorname landeigenaars hebben zich als leden doen inschrijven. Deze centrale maatschappij zal zich met de hier en elders bestaande vereenigingen tot genoemd doel in gedurige gemeenschap stellen.

— De alhier uit Lissabon ontvangen brieven geven de meening te kennen, dat de aangewende pogingen om het gouvernement onder te werpen, door gemis der verwachte algemeene medewerking, op niets zouden uitloopen. Wel is waar hadden de insurgenten Castello Branca, een versterkt stadje op de Spaansche grenzen, bemagtigd, maar de groote meerderheid der troepen koos hunne zijde niet.

De hertog van Terceira zou zich, den 13 dezer, in persoon aan het hoofd der troepen gaan stellen, die tegen de opstandelingen waren uitgezonden. Volgens berigten uit Oporto, Coimbra en andere groote steden, bleef de grootste kalmte aldaar heerschen, en te Elvas had de bezetting de aanbiedingen harer ontevredenen afgeslagen. Door het gouvernement was eene leening van 500 contos met de Lissabonsche bank gesloten, en het had vrijheid verworven om nog 1500 contos elders op te nemen.

— Van de Kaap de Goede Hoop zijn brieven tot 15 december ontvangen. Uit Port-Natal had men geene nadere berigten, maar de boeren in de districten langs de Oranjerivier bleven een sterken onwil betoonen om zich aan de koloniale autoriteiten te onderwerpen, en zich beklagen, dat het koloniaal gouvernement hen niet krachtiger tegen de strooperijen der Kaffers beschermde.

— Particuliere brieven uit Tunis stellen den toestand der Europeanen aldaar als langs hoe meer bedenkelijk voor. De Moren beleedigen en kwellen hen op alle mogelijke wijzen. Zelfs de consul van Napels, die voor een Siciliaanschen knaap welken zij mishandeld hadden partij had gekozen, is den 28 januarij door meer dan 3000 hunner met steenen geworpen en vervolgd, zoodat de consuls van andere natien hem hebben moeten ontzetten. Een Moor, die langs de straten schreeuwde: „De dag is gekomen, op welken de Moren zich op de Christenen wreeken zullen!" was door zijne geloofsgenooten luidruchtig toegejuicht.

Frankrijk.

PARIJS den 21 *Februarij*. In de zitting van de kamer der afgevaardigden van heden is het ontwerp van wet op de jagt met 251 tegen 146 stemmen aangenomen; daarna heeft men zich bezig gehouden met de ontwikkeling van het voorstel van den heer *de Remusat*, betrekkelijk de incomptabiliteit, of het niet vereenigbare van door den staat bezoldigde functien met het lidmaatschap der kamer. De heer *de Remusat* beweerde, dat de kamer geen strijdperk meer was voor politieke hartstogten en groote gedachten, maar dat zij tot den rang van een renperk voor bijzondere belangen was vervallen. Hij merkte verder op, dat het bekleeden van eenige ambten aan de gedeputeerden geene genoegzame onafhankelijkheid overlaat. Vervolgens werden de beraadslagingen over het al of niet in overweging nemen van dit voorstel aangevangen.

Nederlanden.

's GRAVENHAGE den 23 *februarij*. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, heeft, nadat op onderscheidene verzoekschriften verslag was gedaan, de centrale afdeeling haar algemeen verslag ter tafel gebragt, omtrent het wets-ontwerp betrekkelijk de vorderingen van wijlen Z. M. Koning *Willem Frederik*. De beraadslagingen over deze voordragt zijn vastgesteld na die over het wets-ontwerp wegens de buitengewone belasting op de bezittingen; zullende echter nog vooraf over de wetten tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845 en tot aflossing van schuld aan de Nederlandsche Handel-maatschappij worden beraadslaagd.

Daarna zijn de beraadslagingen geopend over de wet tot heffing eener buitengewone belasting op de bezittingen, met eene daarmede gepaard gaande vrijwillige leening.

De heer *Gouverneur* heeft daarover het eerst het woord gevoerd. Hij heeft de voordragt bestreden, op grond 1° dat zij op een valsch beginsel steunt; 2° dat zij is strijdig en onwaar in de bepalingen; 3° dat zij is zedeloos in strekking, en 4° dat zij is onuitvoerbaar. Ten aanzien van het eerste punt merkte de spreker aan, dat het beginsel van het ontwerp, te weten, om al de eigendommen der ingezetenen roerende en onroerende, ligchamelijke en niet ligchamelijke te verbinden ten behoeve der rentheffers, strijdig is met het burgerlijk en met het staats-burgerlijk regt, en allergevaarlijkst in de gevolgen. Hij oordeelde, dat de leden der Kamer van hunne lastgevers de magt niet hadden bekomen, om over derzelver eigendommen te beschikken ten behoeve der schuldeischers. Het vermogen om belastingen te helpen uitschrijven vond eene natuurlijke grens in art. 162 der grondwet, bepalende, dat ieder ingezeten wordt gehandhaafd in het vreedzaam bezit zijner eigendommen. Men beriep zich op de heiligheid der verpligtingen van den Staat jegens desselfs schuldeischers; maar daartegenover stond, dat de grondeigenaar gelijke aanspraak had op de bescherming van den Staat, als de schuldeischer.

De heer *Modderman* heeft mede het ontwerp bestreden. Hij achtte de vermindering van het nationaal vermogen met 3 millioenen eene nationale ramp. De voorgestelde zware belasting zou, tot groot nadeel voor de maatschappij, aanmerkelijke inkrimpingen in de verteringen ten gevolge hebben en de burgerklassen noodzaken zich in schulden te steken. Alle takken van volksbestaan zouden de nadeelige gevolgen van deze belasting ondervinden. Ook uit een zedelijk oogpunt duchtte hij veel kwaad van de belasting, maardien zij de ingezetenen in den strijd tusschen eigenbelang en pligt bragt. Het openbaar worden van der burgeren staat van zaken was, vooral in een land dat grootendeels van crediet bestaat, heilloos. Hij meende namelijk, dat het stilzwijgen bij de bemoeijingen der commissien geenszins genoegzaam is gewaarborgd. Voorts achtte hij den maatregel ook daarom verderfelijk, omdat dezelve tot misnoegen der natie aanleiding zou geven. In de werking der wet vond hij groote ongelijkheid; zij kwam hem ten deele onuitvoerbaar voor. Bij de ingezetenen der provincien zou men het denkbeeld niet kunnen wegwerpen, dat zij worden opgeofferd aan de effectenhouders. Hierdoor zou de eensgezindheid groot gevaar loopen. Bovendien vreesde hij, dat, door de werking der wet, het aanzien van de Regering, de eerbied voor dezelve, en de goede gezindheid op het spel werden gezet. Overeenkomstig den eed, door hem afgelegd, om 's lands belangen naar zijn beste weten te bevorderen, moest hij zich tegen deze voordragt verklaren. Daarenboven moest hij dit doen, omdat de onderhavige belasting de natie buiten staat stelde om aan buitengewone rampen weerstand te bieden.

Wijders het doel der wet nagaande, oordeelt de spreker, dat men tot aflossing aan de Handel-maatschappij niet dadelijk verpligt is; dat de ruim 20 millioenen tot aanvulling der te korten van 1846—1850 vooreerst niet noodig zijn; dat derhalve de zoo buitengewoon bezwarende maatregel niet noodig is. Hij beschouwt bovendien de leening of heffing niet als een radikaal redmiddel, zonder vrijwillige conversie, en deze is bij den tegenwoordigen stand der effecten onmogelijk. Ten slotte meent hij de Regering en de Kamer te moeten toeroepen: *misleidt uzelven niet; let op het einde!*

De heer *Anemaet* meent, dat er geene noodzakelijkheid bestaat, om nu reeds alle achterstanden en tekorten te dekken door een middel als het onderhavige, door welks aanbieding de gansche natie ontstemd en bedroefd is geworden. Indien men tot een buitengewonen maatregel de toevlugt moet nemen, behoort men eerst eene vrijwillige leening te beproeven, maar niet eene geforceerde leening, als de voorgestelde. Hij betwijfelt het zeer, of deze leening wel gelukken zal, en hij bestrijdt vele bepalingen der heffing, waartoe men dan zou moeten overgaan. Zijne overtuiging van het nadeelige der wet is zoo groot, dat hij meent, den minister, die dezelve heeft voorgesteld, dringend tot de intrekking te moeten aansporen.

De heer *van Dam* verklaart, dat hij zich nimmer zoo bewogen heeft gevoeld, om tot de vergadering te spreken, als thans. Hij acht het pligt te spreken, om den voorgestelden maatregel, welke, naar zijne overtuiging, onheil en ellende over het land zal verspreiden, te bestrijden, en om ten minste zich voor de toekomst te regtvaardigen, dat hij al het mogelijke gedaan heeft om het onheil af te keeren. Er bestaat, zijns inziens, geene noodzakelijkheid, om tot eenen zoo bezwarenden maatregel over te gaan, als voorgesteld is. Vele uitgaven behoeven op dit oogenblik niet gedekt te worden, en andere, hoe wenschelijk ook, wettigen den buitengewonen maatregel niet. Niemand wenscht vuriger dan hij eene regeling van 's Rijks financien; maar het ontwerp, dat thans aanhangig is, zal dat groote doel niet bereiken. Hij geeft toe, dat men op de vaderlandsliefde der ingezetenen mag rekenen; maar hij gelooft ook, dat men van dat tooverwoord geen roekeloos gebruik maken moet. Hij zou het roekeloos vinden, tot de buitengewone heffing, in staat van rust en vollen vrede, over te gaan. Hem komt het voor, dat, indien er ten slotte een buitengewoon hulpmiddel gevorderd wierd, de meer gegoeden in den lande zulks bij uitsluiting, immers voor het grootste gedeelte, zouden moeten dragen; doch nimmer kan hij zijne toestemming geven aan eene heffing, waardoor godsdienstige en liefdadige instellingen, kerken armbesturen worden getroffen; aan een voorstel, waardoor de vrijheid der burgeren wordt gekrenkt, de sluijer over de geheimen der familien zal worden weggenomen, het crediet van den koopman en handelaar verbroken, ja inquisitoriale commissien worden ingesteld. Hij gelooft, dat de Vergadering haar mandaat zou te buiten gaan, door zoodanig voorstel aan te nemen. Hij vreest, dat de aanneming van hetzelve onvergenoegdheid en spanning bij de natie zal doen ontstaan, die later alle vrijwillige conversie onmogelijk maken zal. Zijns inziens bestaan er andere middelen, om in den nood der schatkist te voorzien, en behoeft men niet juist over te gaan tot dat gene, waartegen de geheele natie opkomt. Hij bidt de Kamer, wel indachtig te zijn op de gevolgen der invoering van de heffing, want op het slagen der leening is, naar zijne meening, niet te rekenen. Hij spoort de raadslieden der Kroon aan, afstand te doen van den roem, dien zij van eene aanneming van het voorstel verwachten, want dat voorstel kan het vertrouwen des Volks, de liefde voor den Koning en zijn doorluchtig huis doen verliezen, kan de voorbode van groot onheil zijn.

Naar aanleiding van eene aanmerking van den heer *van Dam*, omtrent het onvervuld blijven der plaats van wijlen den graaf *van den Bosch*, als lid der Kamer, zegt Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken, dat hij eene uitnoodiging aan Z. Exc. den gouverneur van Zuid-Holland heeft gezonden, om tot de de verkiezing, tot vervulling van die vacature, over te gaan, doch dat Z. Exc. heeft geantwoord, dat, ten gevolge van bijzondere omstandigheden, daartoe nog niet dadelijk kon worden overgegaan. De minister meent ook, dat het niet wenschelijk was, een nieuw lid in de Kamer te zien, zonder de noodige kennis van zaken, nopens een zoo aangelegen onderwerp, als hetwelk nu in beraadslaging is.

De heer *van Nagell* verklaart zich tegen de voordragt. Hij hoopt, dat, indien dezelve mogt worden aangenomen, Z. M. de Koning, beter ingelicht, haar niet zal doen uitvoeren.

De heer *Backer* schetst, hoe 's Lands geldmiddelen door verschillende feilen en tekorten, zijn achteruitgegaan. Hij meent, dat het bestaande aanzienlijke tekort moet worden aangevuld. Men moet de handen ineenslaan, om groote rampen af te keeren. Hij heeft hoop op het welslagen der leening. Mogt echter de heffing noodig zijn, dan bedenke men, dat dezelve voor de zoo dringend noodzakelijke regeling van 's Lands financien onvermijdelijk is, en dat soortgelijke belastingen in de geschiedenis dezer landen niet vreemd zijn. Hij steunt op de vaderlandsliefde en zamenwerking der ingezetenen.

De heer *Enschedé* is terug gekomen op het gebeurde in 1843, toen de Regering het voorstel deed, om, door het realiseren van de Belgische schuld, een gewigtig Staats-belang te verzekeren, en door eene conversie in de behoefte, immers grootendeels, te voorzien, zonder eene belasting der menigte, en deze wet is afgewezen onder den indruk der meening, dat het beter ware, het volk tijdelijk daartoe te belasten. Hij verklaarde, destijds de ongenoegzaamheid der grondwettige instellingen te hebben gevoeld, die het bewind niet veroorloofden de Kamer te ontbinden, en stemgeregtigden, ten aanzien van dit gewigtig punt, te raadplegen. Daar de behoefte steeds dringender was geworden, en men alzoo tot eene belasting moet overgaan, achtte hij zich niet verantwoordelijk voor den meerderen druk, die daardoor op de menigte zoude worden gelegd. Ten aanzien van de onderhavige voordragt, oordeelde hij het beginsel niet ongeoorloofd; den maatregel zelven, bij gebrek aan eenig ander middel, onvermijdelijk, en de belasting, indien zij eerlijk en gemoedelijk werd opgebragt, geschikt om aan het doel te beantwoorden, den staat der geldmiddelen te herstellen, en, naar menschelijke berekeningen, voortaan het evenwigt te behouden. Ten aanzien van dit laatste vertrouwde hij op de zedelijkheid, het gezond verstand en den godsdienstzin van de overgroote meerderheid zijner medeburgeren, en gaf hij de hoop niet op, dat, bij bedaard overleg, en bij de erkende voordeelen daaraan verbonden, aan de leening genoegzaam deel zoude kunnen worden genomen. Hij verklaarde zich tegen elke willekeurige verkorting der renten,

maan meende, dat men, om eerlijk te kunnen blijven, de middelen daartoe moest willen aanwenden, en daarmede niet langer konde wachten, zonder gewigtige Staats-belangen op nieuw in de waagschaal te stellen en welligt voor altijd te bederven. Hij eindigde met de verklaring, dat 't zoolang hij niet overtuigd werd, dat de voorgestelde maatregel ongeoorloofd was en onmiddelijk door een betere konde worden vervangen, hij zich niet geregtigd oordeelde, om, in den toestand in welke 's Rijks aangelegenheden, op welke wijze dan ook, waren geraakt, zijne stem aan de wet te weigeren.

De voortzetting der beraadslaging is hierna bepaald op morgen.

— Het provinciaal-geregtshof van Zuid-Holland heeft dezer dagen eene aanbevelings-lijst van zes personen opgemaakt, ter vervulling van de bij hetzelve opengevallene plaats, ten gevolge van het verleende eervol ontslag aan den heer president mr. *H. van der Burgh*. Op deze lijst, die aan de Staten der provincie zal worden toegezonden, om drie candidaten te benoemen, zijn, naar men verneemt, geplaatst de heeren mrs. *Buyskes*, president der arrondissements-regtbank te Leyden; *Eleut*, regter in de arrondissements-regtbank te 's Gravenhage; *Gregory*, referendaris bij het ministerie van justitie; *de Bordes*, regter in de arrondissements-regtbank te Leyden; *Crans*, advocaat te Dordrecht, en *Noiret de Bruyn*, advocaat te 's Gravenhage.

MIDDELBURG den 26 *februarij*. Naar men verneemt heeft Z. M. bevolen, kwijtschelding van de doodstraf te verleenen aan *I. Segaar*, matroos op Zr. Ms. wachtschip de Maas, liggende te Vlissingen, en wijders die straf verwisseld in gevangenisstraf gedurende tien jaren, met verval-len verklaring van den militairen stand.

— Het provinciaal geregtshof van Zuid-Holland heeft uitspraak gedaan in de zaak van *Antje van Harten*, beschuldigd van moord, diefstal en brandstichting; het hof heeft de beschuldigde vrijgesproken voor wat betreft de haar ten laste gelegde moord, op grond van het onbewezene der schuld, en wat aangaat de beide andere misdrijven, ontslagen van regtsvervolging op grond van eenen staat van waanzinnigheid waarin zij verkeerde; de ontslagene is ter requisitie van den prokureur-generaal alsnog in verzekerde bewaring gebleven.

— Te 's Hertogenbosch is den 22 dezer een aldaar gevestigden broodbakker gearresteerd, als vermoedelijk schuldig aan het maken en in omloop brengen van valsche oude guldens van Berlijns zilver, door middel van de echte munt in gips af te gieten en van de alzoo verkregen vormen gebruik te maken.

— In den avond van den 21 is te Breda de luitenant der artillerie *de Keije*, door een beschonken kanonnier, op het onverwachtst overvallen en met hevige sabelhouwen eenige wonden op het hoofd en aangezigt, toegebragt, die men eerst voor doodelijk hield. De dader is in verzekerde bewaring genomen.

— Nog wordt uit Breda gemeld, dat de arrondissements-regtbank aldaar regtsingang, met bevel tot gevangenneming heeft verleend in de zaak van het duel tusschen een professor der militaire akademie en een kavallerie-officier, waarbij de eerste het leven verloor, welke den tweeden tot dat duel had uitgedaagd; gemelde regtbank heeft vervolgens die zaak aan den militairen krijgsraad overgegeven.

— Van Batavia den 23 october wordt gemeld:

„Den 15 dezer heeft te Buitenzorg (residentie van den gouverneur-generaal) een duel plaats gehad, tusschen den heer *Brest van Kempen*, commies ter secretarie, en den luitenant *van Capelle*, adjudant van den gouverneur generaal, waarbij eerstgemelde door een pistoolschot op de plaats is dood gebleven. De luitenant *van Capelle*, benevens de getuigen, kapitein *Gallois* en luitenant *Ardesch*, bevinden zich te Batavia in arrest. De beweegreden tot dit tweegevecht schijnt uit een liefdehandel te zijn ontsproten. De zaak zal eerstdaags voor eenen krijgsraad dienen. Algemeen gelooft men, dat de luitenant *van Capelle* er goed zal afkomen, alzoo hij, naar men verneemt, tot dit duel is geprovoceerd geworden."

— In de zitting der Fransche kamer van afgevaardigden van den 21 is het in overweging nemen van het bevochte voorstel van den heer *de Remusat* (zie *Parijs* hiervoren) met meerderheid van stemmen verworpen.

— Van Madrid, den 16 wordt gemeld, dat de ardepen der koningin beslissende voordeelen op de rebellen hadden behaald. — Koningin *Isabella II* had besloten hare moeder koningin *Christina* te Aranjuez te ontmoeten, waarbij ook waarschijnlijk het korps diplomatiek, het grandeschap en de geestelijkheid zoude assisteren. — Door den generaal *Rascall* was op eene uiterst koelbloedige wijze bevolen, dat hij 7 officieren had doen fusilleren, die in handen van den brigadier *Pardo* waren gevallen.

Het Vlas.

Van de oudste tijden tot op heden is het vlas een belangrijk handels-artikel geweest. In Egypte bestond die handel reeds in *Mozes* tijden, wanneer het in de omstreken van Rosetta overvloedig aangekweekt en buitenlands vervoerd werd.

Hoezeer in vele oorden van Europa de vlashandel gedreven wordt, was er toch sinds jaren her geen beroemder markt, dan in Rusland. In 1768 bedroeg de gezamenlijke uitvoer voor eene waarde van 1,683,000 roebels. De vruchtbaarste streken zijn Liffland en Esthland, terwijl de boorden van het meer Pskow of Pleskow vermaard zijn, wegens de groote menigte aldaar groeijend vlas. Riga voerde in 1779 aan verschillende soorten 41,216 schippond en aan hede 666 schippond uit. In de hoofdstad van Esthland worden nog jaarlijks gemiddeld 7,000,000 ponden ter markt gebragt, en Petersburg verscheepte in 1781 aan vlas en hede 202,932 pud (3 pud is ongeveer 100 oude ponden), alleen naar Engelsche havens en nog bovendien 81,833 pud naar andere landen van Europa.

Polen en Oost-Pruissen leveren ook veel vlas, waarvan Koningsbergen en Dantzig het meeste uitvoeren.

Na Rusland heeft het naburig Duitschland de grootste vlasmarkt; weinig echter voert men van daar buitenslands, dewijl genoegzaam het produkt in binnenlandsche fabrijken wordt verwerkt en als linnen door heel Europa gevoerd. De uitnemendste [illegible] zijn Westf[illegible] de Rijn-provincien, Pommeren, Hane[illegible] en [illegible]en.

Als hoofdvoortbr[illegible] o[illegible]derlanden leveren het vlas een groot vertier o[illegible] Dordrecht, Gouda en Rotterdam getuigen [illegible] de laatste stad jaarlijks ongeveer 6,000,000 pon[illegible]kt gebragt wordt. Ook in Vriesland is de handel [illegible]ng en zijn de markten te Dokkum, Drachten en [illegible] waag van een genoegzaam belang. Dit Vriesche vlas wordt voor een gering gedeelte tot eigen gebruik verwerkt, doch het meeste uitgevoerd naar Engeland, waarvan de hoeveelheid in 1837 bedroeg 741,117 Nederl. ponden. In de Wieringerwaard en in de nabijheid van Dordrecht was het in het gebruik het te velde staande vlas reeds te verkoopen: de kooper moest voor St. Jan (24 Junij) beslissen, of hij den koop gestand deed, dan er van af zag.

Alvorens het vlas kan gesponnen worden, dient het van de korte vezels bevrijd te zijn, dat men hekelen noemt. Deze bewerking geschiedt door het bij handen vol te trekken door eenige ijzeren punten, in een blok bevestigd, de grove hekel genoemd, en dit te herhalen door den fijnen hekel: zoo laat zich de spreekwijze verklaren: *de vlas door den hekel halen*, doch met dit onderscheid, dat het vlas gezuiverd en de mensch ontreinigd wordt. Het afval, dat uit het vlas door den hekel of schaapel gehaald wordt, is de hede of hijde. (In de heelkunde gebruikt men zuiver gehekeld vlas even goed als pluksel.)

Wat het spinnen betreft, dat is een handwerk waaryan de oorsprong zich in de hooge oudheid verliest. Zou het niet kunnen zijn, dat de spin zelve den mensch het eerst op het denkbeeld dier bewerking had gebragt, want hoeveel overeenkomst is er toch in dien arbeid! Tot verstenking dezer gissing kan het verhaal dienen, dat de Lydiërs vrouwen vóór onze tijdrekening de uitvinding der spinkunst aan ARACHNE, dochter van IDMON, een purperverwer te Colophon, toeschrijven, die MINERVA in het spinnen, borduren en weven overtroffen zou hebben. Deze godin begaf zich met haar in wedstrijd, doch ARACHNE triomfeerde; evenwel had zij het niet berekend, dat het met groote lieden kwaad kersen eten is, want MINERVA, zoo nijdig als eene spin scheurde het weefsel van hare mededingster in stukken, en wierp haar de spoel naar het hoofd. ARACHNE was zoo bedroefd over deze onverdiende kwaadaardigheid, dat zij uit wanhoop zich verhing, en de godin der wijsheid was nog dwaas genoeg, om uit wraakzucht het lijk der ongelukkige Lydische spinster in eene groote spin te veranderen. Er bestaat ook overeenkomst in de benaming, in Arachne in het Grieksch is hetzelfde met het Latijnsche Aranea, eene spin; Arachnitis, eene bloem in de gedaante van een spinnekop enz.

Hoe het zij met den oorsprong der spinkunst, dit is zeker, dat van oude tijden her, in alle landen, van de koningin af tot de behoeftige arbeidster toe, dit handwerk beoefend werd, en dat het spinnewiel als een kunstwerk van huiselijke vlijt in paleizen en hutten aanwezig was, terwijl het, vooral in ons land, een volstandig gebruik werd, hetzelve aan de bruiden ten geschenke te geven, als het noodwendigste meubel. De behandeling van het spinnewiel, hoe eenvoudig ook, vereischt eene vaardige hand, daar de waarde van het garen van deszelfs fijnheid en effenheid afhangt. In Noord-Braband, ook op het eiland Tholen en op andere plaatsen, werd voorheen en wordt welligt nog zulk fijn garen gesponnen, dat een draad van 1450 Nederl. ellen niet meer dan 90 grein woog, terwijl daarvan een pond, de verbazende lengte hebbende van 460,000 voeten, eene waarde opleverde van 250 gulden. Alleen in Vlaanderen telt men meer dan 150 soorten, en aan eenige fabrijkanten, onder anderen in Saksen, is het door onvermoeide pogingen gelukt, het linnengaren schier aan zijde gelijk te maken. Ook in Haarlem en andere steden van ons vaderland waren vroeger uitgebreide spinnerijen, doch nu met zoo vele andere fabrijken vervallen, die alles behben moeten plaats maken voor de machinerien en stoom-revolutie, waarvan wij de vlugheid, snelheid en het goede fabrikaat bewonderen, maar, als oorzaak van zoo vele ledige handen, armoede en andere nadeelige zaken, de uitwerking betreuren.

(Het slot in een volgend No.)

ZEETIJDINGEN.

MIDDELBURG den 26 *februarij*. Op den 8 november 1843 is te Batavia gearriveerd het schip *Cornelia*, kapitein W. A. Berghuis.

VLISSINGEN den 26 *januarij*. Ter dezer reede gearriveerd *die Hoffnung*, G. Koene, van Odessa naar Gent gedestineerd, met lijnzaad en stukgoederen.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed, tot diepe droefheid van mij en mijne Kinderen, in den ouderdom van bijna 84 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, de Heer ROBBERT CAREL ERMERINS, Medicinæ Doctor, Lid van de Provinciale Geneeskundige Commissie in Zeeland en Lid van den Raad der Stad Zierikzee.

ZIERIKZEE den 20 Februarij 1844. H. M. VAN ADRICHEM, Wed. ERMERINS.

Heden trof mij ten tweedemale een gevoelige slag, daar het der Voorzienigheid behaagde, heden avond, plotseling uit dit leven weg te nemen mijn waarden Vader, JOZIAS MOENS, in leven Boekdrukker en Boekhandelaar alhier, in den ouderdom van ruim 58 jaren.

MIDDELBURG den 21 Februarij 1844. J. L. MOENS.

Vrienden en Begunstigers, zoo binnen als buiten de Stad, gelieven deze *algemeene*, tevens als *bijzondere* kennisgeving aan te nemen.

PUBLIEKE VERKOOPING, op Woensdag den 6 Maart 1844, ten overstaan van den Notaris *Kakebeeke*, ten verzoeke van *M. de Smidt*, Landman te OVEZANDE, op de Hofstede genaamd *de Roode Hoeve* aldaar, van negen WERKPAARDEN, twee jaarlingen, zeven MELKKOEIEN, zene VEEKOE, zes RUNDERS, een Kalf, twee vette VARKENS, drie magere Dito, HOENDERS en EENDEN; — Voorts al het BOUW- en MELKGEREI, zoo ook eene aanzienlijke partij HOOI, BRANDHOUT, eenige MEUBELEN en [illegible] meerder zal geveild worden.

De Notaris *D. J. van der Horst Serlé* zal, op Donderdag den 14 Maart 1844, des namiddags ten twee ure, in *het Nederlandsch Logement* in de Abdij te Middelburg, in het openbaar, bij bobbe en afslag, verkoopen:

Een SPEELHOF, bestaande in WOONHUIS, ARBEIDERS-WONING en aangename TUIN, staande en liggende onder het Ressort der Stad Middelburg, aan den Singel, even buiten de Seispoort van voorschreven Stad, gemerkt Wijk R. Numeris 10 en 11.

Hetzelve zal eerst in twee Perceelen en daarna in massa worden geveild, als: *eerstelijk* de Arbeiders-Woning, gemerkt R. No. 11, met een gedeelte Gronds, en *ten tweede* het Woonhuis, gemerkt R. No. 12, met het overige gedeelte Gronds; waaromtrent nadere inlichtingen kunnen verkregen worden ten Kantore van den bovengenoemden Notaris.

Zullende de te verkoopen Vaste Goederen dadags voor en op den dag der Verkooping door een jeder kunnen bezigtigd worden.

OPENBARE VERKOOPING, op Maandag den 13 Mei 1844, des voormiddags ten tien ure, op de Hofstede van wijlen *Aarnout Korstanje*, in de Gemeente SCHOONDIJKE, van PAARDEN, MELKKOEIJEN, RUNDVEE en VARKENS; alsmede LANDBOUW- en MELKERIJ-GEREEDSCHAPPEN en eene groote partij HUISRAAD en andere Roerende Goederen.

Elk zegge het voort.

Die iets verschuldigd is aan, of te vorderen heeft van wijlen AARNOUT KORSTANJE, in leven Landbouwer te *Schoondijke*, gelieve daarvan betaling of opgave te doen bij *Johannis Ross*, Broodbakker, te Schoondijke.

De ondergeteekende maakt zijnen Stadgenooten bekend, dat hij van heden af zijne SCHILDERS-AFFAIRE zal uitoefenen in de Kapoenstraat, Wijk B. No. 34; beveelt zich in ieders gunst en belooft eene prompte en civile bediening.

Middelburg, 24 Februarij 1844. JACOBUS CEVP.

Bij denzelven is een JONGEN benoodigd.

De ondergeteekende, Zaakwaarnemer wonende te *Zierikzee*, maakt bij deze aan zijne geëerde Begunstigers in deze Provincie bekend, dat bij hem nog kan voorzien worden in PLAATSVERVANGERS voor de NATIONALE MILITIE, op zeer billijke voorwaarden en vijf jaren garantie, zonder eenige Gelden bij te storten dan die bij Contract zijn bepaald.

Zierikzee, 26 Febr. 1844. JOH. DIJKEMA.

Een BENEDEN-HUIS te huur, in het beste gedeelte dezer Stad; adres bij de Uitgevers dezer Courant.

Uit de hand te koop nieuw gekalfde KOEIJEN in soort, bij *C. Fret & Zoon*, op den GROOTEN ABEELE.

Beste Schoonhovensche WINTER-ZALM, tot civilen prijs, bij de Wed. *L. van der Harst*, Reigerstraat.

Terstond een JONGEN benoodigd, die met het Biljard kan omgaan, op de Balans, Lett. E. No. 110.

Er wordt verlangd eene WERKMEID tegen Mei, van de Protestantsche Godsdienst en niet beneden de vijf-en-twintig jaren; adres bij de Uitgevers dezer Courant.

Terstond een NOODHULP benoodigd; adres bij de Uitgevers dezer Courant.

DE AFDAMMING VAN HET SLOE NADER AANGEPREZEN, door B. P. G. VAN DIGGELEN, Ingenieur van den Waterstaat, is van de Pers gekomen bij de GEBROEDERS ABRAHAMS en alom te bekomen. — Prijs 50 cent.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam,

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

FEBRUARIJ 1844.

Van Middelburg:			*Van Rotterdam:*		
Dingsdag 27,	's morg.	5½ ur.	Dingsdag 27,	's morg.	8 ur.
Woensd. 28,	——	5½ —	Woensd. 28,	——	8 —
Maart.			*Maart.*		
Vrijdag 1,	——	8 —	*Vrijdag 1,	——	5 —
Zondag 3,	——	9½ —	Zondag 3,	——	5 —
*Dingsdag 5,	——	4½ —	Dingsdag 5,	——	5 —
*Woensd. 6,	——	5 —	Woensd. 6,	——	5½ —
*Vrijdag 8,	——	5 —	Vrijdag 8,	——	6½ —
*Zondag 10,	——	5 —	Zondag 10,	——	7½ —

Stoomjagt de Stad Gorinchem.

varende tusschen

Gorinchem, Dordrecht, Middelburg

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

FEBRUARIJ 1844.

van Gorinchem:			*van Middelburg:*		
*Dingsdag 27,	's morg.	6 ur.	Woensdag 28,	's morg.	6 ur.
*Donderd. 29,	——	6 —			

TER DRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.